Lietas Nr. C33439523
CA-0219-26/17
ECLI:LV:RAT:2026:0108.C33439523.13.S

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2026.gada 8.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente Gunta Freimane,

tiesnese Agnese Veita,

tiesnese Aelita Ignatjeva,

ar tiesas sēdes sekretāri Lieni Kaušu,

piedaloties prasītājai /Persona B/ un atbildētāja /Persona A/ pārstāvim zvērinātam advokātam Andrim Zaviļeiskim,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /Persona B/ prasībā pret /Persona A/ par mantas atprasīšanu sakarā ar /Persona B/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2025.gada 7.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona B/ 2023.gada 8.jūnijā Rīgas rajona tiesā cēla prasību, vēlāk to precizējot, pret /Persona A/ par mantu atprasīšanu.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

Prasītāja un atbildētājs no /Datums/ līdz /Datums/ dzīvoja kopā, taču atbildētāja vardarbības dēļ prasītāja bija spiesta pamest kopīgo dzīvesvietu /Adrese A/, kur palika viņas mantas.

Pušu kopdzīves laikā prasītāja par saviem līdzekļiem iegādājās ozolkoka gultu un divus nakts skapīšus, ortopēdisko matraci, mobilo telefonu „CAT” un televizoru „LG”, kā arī atbildētājs viņai uzdāvināja putekļsūcēju-robotu.

Tā kā atbildētājs minētās mantas neatdod un tās bez jebkāda pamata atrodas pie viņa, tad prasītāja vēlas tās atgūt, bet gadījumā, ja šīs mantas pie atbildētāja neatrodas, vēlas no atbildētāja saņemt šo mantu vērtības atlīdzinājumu naudā.

Prasītāja lūgusi uzlikt atbildētājam par pienākumu izsniegt prasītājai atbildētāja dzīvesvietā /Adrese A/, atrodošās mantas: ozolkoka gultu ar diviem nakts skapīšiem, ortopēdisko matraci, mobilo telefonu „CAT”, televizoru „LG” un putekļsūcēju-robotu, bet šo mantu neesības gadījumā piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai ozolkoka gultas vērtību 1800*euro*, divu nakts skapīšu vērtību 250 *euro*, ortopēdiska matrača vērtību 550 *euro*,

mobilā telefona „CAT” vērtību 499 *euro*, televizora „LG” vērtību 339,98 *euro* un putekļsūcēja-robota vērtību 390,75 *euro*, kā arī piedzīt no atbildētāja tiesas izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 2376., 2389., 2390.pantu.

[2] Par prasības pieteikumu saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst šādu iemeslu dēļ.

Tā kā prasītājas mazbērni sabojāja atbildētāja televizoru “Samsung”, tad prasītāja tā vietā nopirka televizoru “LG”. Mobilo telefonu “CAT” iegādājās prasītāja, taču tas viņu neapmierināja un atbildētājs par 350 *euro* šo telefonu no prasītājas atpirka. Putekļsūcēju (mājas robots) savām vajadzībām iegādājās atbildētājs.

[3] Ar Rīgas rajona tiesas 2025.gada 7.marta spriedumu prasība apmierināta daļēji.

Tiesa apstiprināja starp pusēm 2025.gada 21.janvārī noslēgto izlīgumu ar šādiem nosacījumiem: piecu darba dienu laikā pēc sprieduma pasludināšanas atbildētājs nogādā gultu ar diviem nakts skapīšiem uz adresi – /Adrese B/; prasītāja šajā sakarā sazinās ar atbildētāja pārstāvi par precīzu laiku un vietu, kad un kur gulta un skapīši jānogādā; par gultas un skapīšu nodošanu-pieņemšanu prasītāja un atbildētājs sastādīs un parakstīs nodošanas-pieņemšanas aktu, un izbeidza tiesvedību prasības daļā par gultas un divu nakts skapīšu atprasīšanu vai to neesības gadījumā par to vērtības atlīdzināšanu. Tiesa nosprieda uzlikt atbildētājam par pienākumu izsniegt prasītājai ortopēdisko matraci, televizoru „LG”, telefonu „CAT”, bet šo mantu neesības gadījumā piedzīt no atbildētāja ortopēdiskā matrača vērtību 35*euro*, televizora “LG” vērtību 40 *euro* un telefona “CAT” vērtību 177 *euro*; noraidīt prasību daļā par putekļsūcēja „mājas robots” atprasīšanu vai tā vērtības atlīdzināšanu un par atprasāmo mantu vērtības - 515 *euro* par matraci, 299,98 *euro* par televizoru un 322 *euro* par mobilo telefonu, piedziņu; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai valsts nodevu 37,80 *euro*, piedzīt no prasītājas un atbildētāja valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1 *euro* no katra; atmaksāt prasītājai no valsts budžeta līdzekļiem valsts nodevu 153,75 *euro*, noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 6 % gadā no piedzītās summas, nepārsniedzot tās apmēru.

Spriedums pārsūdzētajā daļā pamatots ar šādiem motīviem.

[3.1] Lietā nav strīda par to, ka puses nesastāvēja laulībā, bet apmēram no /Datums/ līdz /Datums/ starp pusēm bija tuvas un personiskas attiecības, prasītāja bieži uzturējās un nakšņoja atbildētāja dzīvesvietā un iegādājās mantas ikdienai.

Tiesa uzskatīja, ka kopdzīve pati par sevi neregulē pušu mantiskās attiecības, līdz ar to izšķiroša nozīme ir lietā iesniegtajiem pierādījumiem.

[3.2] Saskaņā ar Civillikuma 2389.pantu, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt.

Tādējādi mantas atprasīšanas priekšnoteikums ir pierādīt, ka prasības pieteikumā minētās mantas pieder prasītājai.

[3.2.1] Saistībā arortopēdisko gultas matraci prasītāja norādīja, ka to viņa iegādājās par saviem līdzekļiem, ko apliecinot liecinieces /Persona D/ liecība par to, ka matrača piegādes un samaksas brīdī lieciniece atradās atbildētāja dzīvesvietā.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka puses nolēma gultas matraci nomainīt uz labāku un neapstrīdēja faktu, ka jauno matraci iegādājās prasītāja, taču atbildētājs uzskatīja, ka matrača iegāde kā dāvana bija prasītājas ieguldījums pušu kopīgajā saimniecībā, kam prasītāja nepiekrita.

Pastāvot pretrunīgiem atbildētāja paskaidrojumiem, kas nenorāda uz pušu vienošanos par gultas matrača piederību, tiesa atzina, ka strīdus ortopēdiskais matracis pieder prasītājai.

[3.2.2] Lietā nepastāv strīds par to, ka televizoru “LG” iegādājās prasītāja, ko apliecina maksājuma dokuments par summu 339,98 *euro.*

Tāpat nav strīda par to, ka mobilo telefonu „CAT” nopirka prasītāja, bet vēlāk tas nonāca atbildētāja valdījumā. Par šiem apstākļiem puses sniedza pretrunīgus paskaidrojumus, kurus neapstiprināja liecinieces liecība. Tā kā mobilo telefonu “CAT” iegādājās prasītāja, savukārt atbildētājs nav cēlis pretprasību par īpašuma tiesību atzīšanu, tad tiesa uzskatīja, ka ir pierādīts apstāklis, ka telefons pieder prasītājai.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka atbildētājam ir pienākums prasītājai atdot ortopēdisko matraci, televizoru „LG” un mobilo telefonu „CAT”.

[3.3] Lietā nav strīda arī par to, ka putekļsūcēju (mājas robots) bija nopircis atbildētājs, bet strīds pastāv par to, vai atbildētājs šo putekļsūcēju ir iegādājies mājsaimniecības vajadzībām vai kā dāvanu prasītājai. Prasītāja nav pierādījusi, ka putekļsūcējs pieder viņai, jo tiesas sēdē lieciniece tikai atkārtoja prasītājas viņai teikto, ka putekļsūcējs (mājas robots) ir atbildētāja dāvana prasītājai.

Tādējādi tiesa atzina, ka prasība daļā par putekļsūcēja (mājas robots) atprasīšanu vai tā vērtības atlīdzināšanu putekļsūcēja neesības gadījumā noraidāma.

[3.4] Atbilstoši Civillikuma 2390. un 2376.pantam un pieteiktajiem prasījumiem lietā noskaidrojama atprasāmo mantu vērtība, kas šo mantu neesības gadījumā piedzenama no atbildētāja.

Starp pusēm pastāv strīds par atprasāmo mantu vērtību naudas izteiksmē.

Ņemot vērā Civillikuma 2376. un 2389.panta noteikumus, prasītājai nav likumā noteiktas tiesības atprasāmo mantu vērtības atlīdzinājumu naudā saņemt lielākā apmērā, nekā to vērtība bija pušu kopdzīves pārtraukšanas brīdī, kad radās atprasījuma tiesība. Secīgi tiesa atzina, ka gadījumā, ja atbildētājs atprasāmās mantas prasītājai neatdos, tad spriedumā nosakāma šo mantu vērtības naudā piedziņa, kas atbilst atprasāmo mantu faktiskajai vērtībai pušu kopdzīves pārtraukšanas brīdī.

Lietā nav strīda, ka puses kopdzīves laikā lietoja ortopēdisko matraci un televizoru, prasītāja mobilo telefonu pirms tā nodošanas atbildētājam lietoja un atbildētājs pušu kopdzīves laikā turpināja lietot telefonu.

Tādējādi tiesa prasības pieteikumā norādītās mantu atlīdzinājuma summas, kas norādītas atbilstoši jaunu mantu iegādes vērtībai, atzina par nepamatotām.

Tiesa uzskatīja, ka nav nozīmes tam, cik ilgi strīdus mantas tika lietotas, jo prasītāja principiāli neiesaistījās diskusijā par šo mantu vērtību pušu kopdzīves pārtraukšanas brīdī, bet uzstāja uz atlīdzinājumu naudā atbilstoši nelietotu mantu vērtībai. Līdz ar to tiesa secināja, ka konkrētas summas par līdzvērtīgām lietotām mantām prasītāja ir norādījusi sākotnēji iesniegtajā prasības pieteikumā.

[3.5] Prasības pieteikuma 2023.gada 21.jūlija redakcijā prasītāja norādīja lietota gultas matrača cenu 35 *euro* un lietota televizora cenu 40 *euro,* bet līdzvērtīga lietota mobilā telefona vērtība nav norādīta. Atbildētājs prasītājas norādītajai cenai par lietotu gultas matraci un televizoru piekrita, kā arī norādīja, ka lietota mobilā telefona vērtība varētu būt 177 *euro,* savukārt prasītāja citu summu nav norādījusi.

Tādējādi tiesa atzina, ka atprasāmo mantu neesības gadījumā no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami 35 *euro* par matraci, 40 *euro* par televizoru un 177 *euro* par mobilo telefonu, savukārt prasība pārējā daļā, t.i., par atprasāmo mantu vērtības – 515 *euro* par matraci, 299,98 *euro* par televizoru un 322 *euro* par mobilo telefonu, atlīdzināšanu, noraidāma.

[3.6] Tā kā nebija iespējams nodibināt, vai minētās mantas atrodas pie atbildētāja, tad tiesa uzskatīja, ka šis jautājums risināms sprieduma izpildes stadijā, ņemot vērā, ka mantu neesības gadījumā no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama to vērtība.

[3.7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 37.panta pirmās daļas 5.punktu prasītājai atmaksājama valsts nodeva 153,75 *euro*, kas atbilst 50 procentu apmēram attiecībā uz prasības daļu, kurā tiesa atzina par iespējamu apstiprināt pušu noslēgto izlīgumu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai no atbildētāja par labu prasītājai proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram piedzīti prasītājas samaksātie tiesas izdevumi 37,80 *euro*.

Tā kā strīds par lielāko daļu prasības summas atrisināts ar izlīgumu, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta piekto daļu ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2 *euro* piedzīti vienādā apmērā no katras puses.

[4] Par Rīgas rajona tiesas 2025.gada 7.marta spriedumu prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīts, ka spriedumu pārsūdz daļā, ar kuru noraidīta prasība par putekļsūcēja "mājas robots" atprasīšanu vai tā vērtības atlīdzināšanu un par atprasāmo mantu nepiedzītās vērtības, t.i., 515 *euro* par matraci, 299,98 *euro* par televizoru un 322 *euro* par mobilo telefonu, piedziņu.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Pirmās instances tiesa nepareizi ir konstatējusi faktus, nepareizi novērtējusi pierādījumus, kā arī sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kas noveda pie nepareizi piemērotām materiālām tiesību normām un nepareizas lietas izspriešanas.

Sprieduma motīvu daļā iekļautos tiesas apgalvojumus nevar uzskatīt par pienācīgi veiktu strīda apstākļu juridisko kvalifikāciju, kas nozīmē, ka tiesa nav izpildījusi tiesas spriešanas pamatuzdevumu – atrast taisnīgāko un lietderīgāko strīda risinājumu.

Tāpat tiesa nav vērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, kā arī nav devusi skaidrojumu, kāpēc atsevišķiem pierādījumiem (atbildētāja paskaidrojumi) dota priekšroka, bet citi pierādījumi atzīti par nepierādītiem.

[4.2] Sākotnēji prasības pieteikumā norādītais mantu novērtējums neatbilst atprasāmo mantu cenām lietas izskatīšanas brīdī, tādējādi tiesa nav ņēmusi vērā inflāciju un preču cenu kāpumu.

[4.3] Tiesa nav ņēmusi vērā prasītājas lūgumu uzlikt atbildētājam pienākumu atdot visas prasības pieteikumā norādītās mantas vai to neesības gadījumā nopirkt citas (analogas) mantas, bet nevis dot atbildētājam izvēli par šīm mantām maksāt nesamērīgi zemu samaksu. Tiesvedība ilga divus gadus un šobrīd pat par prasības pieteikuma precizējumos norādīto atprasāmo mantu vērtību nevar iegādāties analogas mantas.

Prasītāja televizoru „LG" nopirka par 339,98*euro* un dažu mēnešu lietošanas laikā tas nevarēja "nolietoties līdz 40 *euro*". Prasītāja atbildētājam mobilo telefonu iedeva jaunu, tāpēc pieprasa, lai atbildētājs viņai samaksā jauna mobilā telefona vērtību, t.i., 600 *euro*, nevis tikai 177 *euro*. Arī gultas ortopēdiskais matracis, kas maksāja 550 *euro*, pa dažiem mēnešiem nevarēja "nolietoties un maksāt 35 *euro*".

Tiesa nav ņēmusi vērā prasības pieteikuma papildinājumos norādītās lietoto mantu reālās cenas, līdz ar to spriedumā ir norādītas neadekvāti zemas atgūstamo mantu cenas, kā arī nav ņemts vērā, ka prasības pieteikumā norādīto mantu cenas bija aktuālas pirms diviem gadiem.

[4.4] Prasītājai ir tiesības saņemt viņai atbildētāja uzdāvināto „mājas robotu", jo no šīs dāvanas viņa nav atteikusies, kā arī atbildētājs šo putekļsūcēju (dāvanu) nav atprasījis. Arī lieciniece tiesas sēdē liecināja, ka prasītāja ar viņu runāja par dāvanu „mājas robots", atbildētājs tobrīd atradās otrā istabā, taču saistībā ar minēto dāvanu iebildumus neizteica.

[4.5] Prasītāja pieprasa atdot savas dāvanas (putekļsūcējs) un pārējo lietoto mantu vērtību atbilstoši to patreizējām tirgus cenām.

Putekļsūcējs (mājas robots) ar dāvināšana brīdi kļuva par prasītājas īpašumu, līdz ar to tas pie atbildētāja atrodas bez pamata.

[5] Tiesas sēdē prasītāja prasību pārsūdzētajā daļā uzturēja saskaņā ar prasības pieteikumā un tā papildinājumos norādītajiem apstākļiem un pamatu, apelācijas sūdzību uzturēja atbilstoši tajā norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē prasību pārsūdzētajā daļā atzina daļēji un paskaidroja, ka televizors „LG" šobrīd atrodas pie atbildētāja, kurš, izpildot pirmās instances tiesas spriedumu, to atdos prasītājai. Savukārt par putekļsūcēju pārstāvis apliecināja, ka to savām vajadzībām nopirka atbildētājs, ko apliecina lietā iesniegtais maksājuma dokuments, tāpēc nepamatots ir prasītājas apgalvojums, ka putekļsūcēju viņai ir uzdāvinājis atbildētājs. Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību uzskatīja par nepamatotu.

Motīvu daļa

[6] Noklausījusies prasītājas un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, novērtējusi liecinieces liecību un rakstveida pierādījumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība pārsūdzētajā daļā noraidāma šādu apsvērumu dēļ.

[6.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Apelācijas sūdzībā Rīgas rajona tiesas 2025.gada 7.marta spriedums pārsūdzēts prasības noraidītajā daļā, līdz ar to spriedums daļā, ar kuru apstiprināts pušu noslēgtais izlīgums un izbeigta tiesvedība prasījumā par gultas un divu nakts skapīšu atprasīšanu vai to neesības gadījumā to vērtības atlīdzināšanu, kā arī daļā par atbildētāja pienākumu izsniegt prasītājai ortopēdisko matraci, televizoru „LG" un telefonu „CAT", bet šo mantu neesības gadījumā piedzīt no atbildētāja ortopēdiskā matrača vērtību 35 *euro*, televizora "LG" vērtību 40 *euro* un telefona "CAT" vērtību 177 *euro*, atbilstoši Civilprocesa likuma 203.panta otrajai daļai ir stājies likumīgā spēkā.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija lietu pēc būtības izskata tikai prasības noraidītajā daļā, t.i., daļā par putekļsūcēja "mājas robots" atprasīšanu vai tā vērtības atlīdzināšanu un daļā par atprasāmo mantu nepiedzītās vērtības, t.i., 515 *euro* par matraci, 299,98 *euro* par televizoru un 322 *euro* par mobilo telefonu, piedziņu.

[6.2] Civilprocesa likuma 430.panta trešajā daļā noteikts, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Apelācijas sūdzībā nav apstrīdēti šādi pirmās instances tiesas konstatētie fakti.

Lietā nav strīda par to, ka laika posmā no /Datums/ līdz /Datums/ puses dzīvoja kopā atbildētāja dzīvesvietā /Adrese A/. Šajā laikā prasītāja lietošanai kopīgajā pušu dzīvesvietā nopirka ortopēdisko matraci, televizoru „LG" un mobilo telefonu „CAT", savukārt atbildētājs iegādājās putekļsūcēju-robotu.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka Rīgas rajona tiesas 2025.gada 7.marta spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz sprieduma pārsūdzēto daļu ir pareizs un pietiekams, un tā kā nav pamata pārvērtēt pirmās instances tiesas secinājumus, tad, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentiem un neatkārto spriedumā norādītos motīvus.

[8] Izvērtējusi apelācijas sūdzības argumentus, papildus pirmās instances tiesas spriedumā jau norādītajam, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka tie nav pamatoti šādu iemeslu dēļ.

[8.1] Tā kā pārsūdzētajā spriedumā ir norādīti lietā konstatētie apstākļi, objektīvi pārbaudīti rakstveida pierādījumi un liecinieces liecība, dots lietas apstākļu juridiskais novērtējums, kā arī argumentēts, kādēļ prasība pārsūdzētajā daļā noraidīta, tad Civillietu tiesas kolēģija kā nepamatotu noraida apelācijas sūdzības argumentu, ka

pirmās instances tiesa nepareizi ir konstatējusi faktus, nepareizi novērtējusi pierādījumus un sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kas savukārt novedis pie nepareizas lietas izspriešanas.

[8.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmās daļas noteikumiem katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Ar atbildētāja lietā iesniegto veikala /Nosaukums B/ čeku un rēķinu par summu 435*euro* apstiprinās, ka putekļsūcēju-robotu „Eve Plus Roidmi" 2021.gada 19.novembrī nopirka atbildētājs (*lietas 52.-53.lp.*).

Lietā nodibināts, ka atbildētājs konsekventi noliedz minētā putekļsūcēja dāvinājumu prasītājai, savukārt prasītāja, apgalvojot, ka putekļsūcēju viņai uzdāvināja atbildētājs, pierādījumus, kas šo faktu apliecina, lietā nav iesniegusi.

Pirmās instances tiesā lieciniece /Persona D/ liecināja, ka mājas robotu viņa pie atbildētāja redzēja un prasītāja viņai teikusi, ka tā ir dzimšanas dienas dāvana no atbildētāja (*2025.gada 21.janvāra tiesas sēdes protokola audioieraksta laiks 2:38:15*). Savukārt uz jautājumu, vai tobrīd mājās bija arī atbildētājs, liecināja - nebija, neredzēju (*2025.gada 21.janvāra tiesas sēdes protokola audioieraksta laiks 2:39:50*).

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija kā nepamatotu noraida apelatores norādi uz liecinieces /Persona D/ liecību pirmās instances tiesā, jo ar minētās liecinieces liecību neapstiprinās prasītājas apgalvojums, ka putekļsūcēju viņai uzdāvināja atbildētājs, tāpēc viņai ir tiesības to atprasīt.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas viedoklim, ka prasījums par putekļsūcēja atprasīšanu vai mantas neesības gadījumā tā vērtības piedziņu kā nepierādīts noraidāms.

[8.3] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka spriedumā minēta nepamatoti zema atprasāmo mantu vērtība, kas to neesības gadījumā piedzenama no atbildētāja, jo tiesa nav ņēmusi vērā prasības pieteikuma papildinājumos norādītās mantu cenas, kā arī nav ņēmusi vērā inflāciju un preču cenu kāpumu.

Saskaņā ar Civillikuma 2389.pantu, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt.

Attiecībā uz šādu atprasījumu nav nozīmes, vai tāda priekšmeta iegūšanai nav bijis pamata no paša sākuma, jeb vai pamats, kas agrāk ir bijis, vēlāk atkritis.

Atbilstoši Civillikuma 2388.pantam par atprasījuma priekšmetu ir spēkā 2376.-2380.panta noteikumi. Civillikuma 2376.pantā noteikts, ka atprasījuma tiesības priekšmets ir vai nu tā atdošana, kas izpildīts bez attiecīgas saistības, vai, ja šis izpildījums vairs nepastāvētu, tā vērtības atlīdzība.

Juridiskajā literatūra norādīts, ka Civillikuma 2376.pants nosaka saņemtā izpildījuma restitūcijas pamatprincipus. Prasītājs var atprasīt visu izpildījumu, bet, ja tas prasības celšanas brīdī vairs nepastāv, tā vērtību naudā. Vērtība naudā ir jāatdod tikai tad, ja izpildījuma priekšmets ir neatvietojamas lietas. Atdodamā izpildījuma apmēra novērtēšanā jāņem vērā arī Civillikuma 2377.-2380.panta noteikumi (*sk. Civillikuma komentāri. Saistību tiesības. Otrais izdevums. Autoru kolektīvs. Prof. /Persona C/ vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga, Mans Īpašums, 2000, 656.lpp.*).

No minētajām tiesību normām, vērtējot tās kopsakarā ar izskatāmās lietas faktiskajiem apstākļiem, izriet, ka atbildētāja pienākums ir prasītājai atdot tādas mantas, kādas tās ir šobrīd, bet, ja to izdarīt nav iespējams, tad jāatlīdzina šo mantu patreizējā vērtība.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija nepiekrīt apelācijas sūdzības argumentam, ka atprasāmo lietoto mantu patiesā vērtība ir to iegādes vai jaunu mantu pirkuma cena, jo minēto tiesību normu mērķis situācijā, kad kādu mantu atdot nav iespējams, nav uzlikt atbildētājam pienākumu prasītājai kompensēt atprasāmo lietoto mantu vērtību, kas pielīdzināma šo mantu iegādes vai jaunas mantas cenai.

[9] Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi ir novērtējusi lietas faktiskos apstākļus, liecinieces liecību un rakstveida pierādījumus, devusi tiem pareizu juridisku novērtējumu, līdz ar to prasību pārsūdzētajā daļā noraidīja pamatoti, savukārt apelācijas sūdzībā norādītie argumenti apelācijas instancē apstiprinājumu nav guvuši.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Tādējādi prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

[11] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam - proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Konstatēts, ka prasītāja par prasības pieteikumu ir samaksājusi valsts nodevu 387,83 *euro* (*lietas 6., 91.lp.*), kā arī valsts nodevu par apelācijas sūdzību 266,96 *euro* (*lietas 126.lp.*).

Ar Rīgas rajona tiesas 2025.gada 13.maija lēmumu prasītājai atmaksāta pārmaksātā valsts nodeva 37,80 *euro* un ar spriedumu atmaksāta pārmaksātā valsts nodeva 153,75 *euro.*

Tā kā pēc izlīguma noslēgšanas prasība uzturēta par kopējo summu 1779,73 *euro* (550 *euro* + 449 *euro* + 339,98 *euro* + 390,75 *euro*), bet prasība apmierināta daļā par atprasāmo mantu kopējo summu 252 *euro* (35 *euro* + 40 *euro* + 177 *euro*), tad apmierināto prasījumu proporcija ir 14,16 procenti. Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 65,59 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un Ministru kabineta 2022.gada 11.janvāra noteikumiem Nr.20 „Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" šajā lietā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 4 *euro*, līdz ar to, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.pantu, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4 *euro*.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma $204.^{1}$ pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību pārsūdzētajā daļā noraidīt.

Uzlikt /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, par pienākumu izsniegt /Persona B/, personas kods /Personas kods B/, ortopēdisko matraci, televizoru „LG", telefonu „CAT", bet šo mantu neesības gadījumā piedzīt no /Persona A/ par labu /Persona B/ ortopēdiskā matrača vērtību 35*euro*, televizora „LG" vērtību 40 *euro* un telefona „CAT" vērtību 177 *euro*.

Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, par labu /Persona B/, personas kods /Personas kods B/, valsts nodevu 65,59*euro*, samaksu veicot bankas kontā Nr./IBAN C/, /Nosaukums A/.

Noteikt/Persona B/tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no/Persona A/ sešus procentus gadā no piedzītās summas, nosakot, ka saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu procentu pieaugums apstājas, sasniedzot piedzītās summas lielumu.

Noraidīt prasību daļā par putekļsūcēja-robota atprasīšanu vai tā vērtības atlīdzināšanu un daļā par atprasāmo mantu vērtības, t.i., 515 *euro* par matraci, 299,98 *euro* par televizoru un 322 *euro* par mobilo telefonu, piedziņu.

Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4*euro*.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami, norādot šādus maksājuma rekvizītus: saņēmēja - Tiesu administrācija, nodokļu maksātāja Nr.90001672316; saņēmēja iestāde - Valsts kase, kods - TRELLV22; konta Nr./IBAN B/; maksājuma mērķis - dati lietas identificēšanai (lietas nosaukums, lietas numurs).

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts ienākumos apliecinošs maksājuma dokuments norādītajā termiņā iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Senātā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā, Augstākās tiesas depozītu kontā Nr./IBAN A/ iemaksājot drošības naudu 300*euro*.

Tiesnese Gunta Freimane

Tiesnese Agnese Veita

Tiesnese Aelita Ignatjeva